Elaboració d’un projecte de manga

SANTA TERESA DE LISIEUX

AUTORIA
Nicolás Sanjulián

TUTORIA
Nuria Ortega

MATÈRIA
Literatura, art i informàtica

IDEA INICIAL

És possible l’elaboració d’un projecte de manga per a un alumne de batxillerat? Des que era petit sempre m’ha fascinat el món de l’art, i, a mesura que anava creixent, em vaig adonar que vull dedicar la meva vida a aquest món. Aquest projecte m’ha servit com una prova, un mètode d’assegurar-me a mi mateix que no estic equivocat, i que realment això és el que m’apassiona, és a dir, aquest projecte respon a la pregunta “Vull dedicar la meva vida a l’art?”

PROCÉS D’ELABORACIÓ

Vaig realitzar el treball sencer amb una idea ben clara en ment: vull que el meu treball expliqui les meves experiències a l’hora de realitzar un manga, i a més, d’una manera molt senzilla i lleugera. Per a fe-ho, vaig investigar els formats de revistes professionals, els diaris, les pàgines web.... I anotar que és el que fan per a transmetre la informació d’una manera clara i senzilla per a després aplicar els mètodes que em van semblar més eficaços a la realització del meu treball. Així doncs, a l’hora de dibuixar vaig intentar aferrar-me a aquests mateixos principis, utilitzant representacions geomètriques, molts exemples, i el propi protagonista d’aquest treball, en Kaze. En aquest treball s’han dedicat un munt d’hores per tal d’obtenir el projecte que m’havia imaginat des del principi, a més dels esforços dels meus companys de classe que han estat tiànicament obligats a llegir i a donar la seva opinió en cada petit pas que donava.

CONCLUSIONS

Aquesta experiència m’ha permès descobrir la dura realitat del món manga. Abans de fer aquest treball tenia molt clar que el meu objectiu a la vida seria convertir-me en “mangaka” però, des de la realització d’aquest treball, ja no ho tinc tan clar. Abans, tot allò que havia de veure amb temes artístics o creatius suposava una alegria per a mi, ja que, al cap i a la fi, al dibuix no hi ha normes ni lleis a seguir, ets lliure. En canvi, quan enfoques el teu dibuix d’una manera professional, et dónes compte que és un món cruel, ple de sensacions d’impotència i treball. Però, una vegada has acabat de passar totes aquestes fases, de treballar tot el que tenies de treballar, i de fer tot el que havies de fer, queda la millor part: veure els teus resultats. Puc afirmar sense temor a equivocar-me que tot el que he treballat en aquest treball ha valgut la pena, tenir aquest treball en les meves mans m’omple de neguits i nervis, però també d’una sensació de felicitat indescriptible.